

25. GEBOTE

für einen treuen österr. Soldaten.

25. ЗАПОВІДЕЙ

— для —

вірного австрійского жолнїра.

Verlag der Buchdruckerei M. Bilous Kolomea 1911.

25 заповідей жовнірских.

Уложили:

Николай Міхньовскій
б. полковник 36 р. обр. край.

і

Дионізий Труш,
комендант ц. к. корпусу вет. військових.

КОЛОМИЯ 1911.
Накладом печатні М. Білоуса.

25 zapowidej żownirskych.

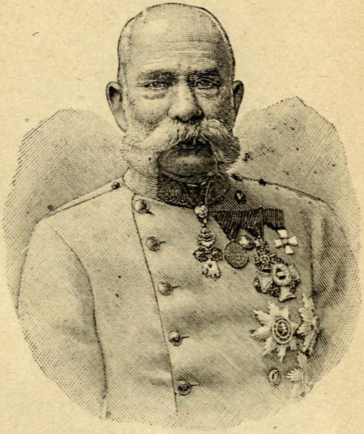
Ułożyły:

Nykołaj Michniowskij,
b. połkownyk 36 r. obr. kraj.

i

Dyonizyj Trusz,
komendant c. k. korpusu weter. wojsk.

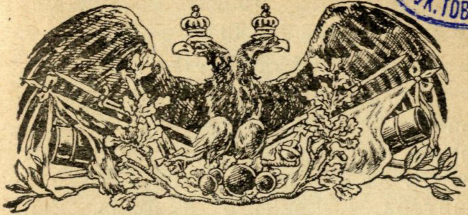
KOŁOMYJA 1911.
Nakładom peczatni M. Biłousa.

Император **Франц Йосиф I.**

Архикнязь д' Есте **Франц Фердинанд**
Престолонаслідник.

1. ВІРНІСТЬ.

Вір в Бога, чти Цїсаря, шануй приложених і люби камратів, а добре ти буде при войску. Нашому Найяснїйшому Цїсареви і Єго Найдостойнїйшому Дворови присягавєсь вірність, хоробрість в день і в ночи на суши і морю — будь затим вірним так як для своїх родичів, а не облудним сином.

2. КАРНІСТЬ.

Виконанє обовязків то карність, котра перейшовши кість і кров австрийского жовніра, доказує чудес хоробрости. Доброго жовніра заохочувати не треба щоби пригадовати єму єго обовязок — він слїпо виконує всї розкази свого приложеного. Присяглесь вірність і послушеньство, присяглесь бити ся мужно з неприятелем,

дотримай щось присяг, бо інакше тебе Пан Бог скарає і згинеш.

3. ПОСЛУШЕНЬСТВО.

Послушеньство є доброю прикметою. Жовнір іде в бій серед граду куль — іде в огонь і в воду хотяйби мав і житє посвятити за вітчину. Товариш має слухати фрайтера — фрайтер капраля, капраль фірера, фірер фельдфебля и т. д. На війні пардону нема, забий ворога, бо як ні, то він тебе з певностию забє. Ліпше ти єго, ніж він тебе. З патронами ґосподаруй як скупець з крейцаром; не вистріль ані одного без розказу — а за розказом тілько тогди як знаєш з певностію, що трафиш; не маєш того переконаня, будь тихо, а чим більше неприятель стріляє, тим борше бракне му патронів, а тогди ти паном над ним. В битві патрони трудно донести, длятого не стріляй напорожно з далека, бо не трафиш і патрони марнуєш; підійди близше, стріляй рідко, але трафляй завше; перестань сейчас стріляти, єсли кажуть. Ранним і забитим патрони відбери і возьми до себе.

4. ХОРОБРІСТЬ.

Коротка команда до атаку — перед нами цілий ліс багнетів — з боку ряди

батерий канонєрских — свист куль, громи армат заглушають зойк конающих, а тут чути на перед („vorwärts"). І дивись! як огнем заблисли очи наших вірних жовнярів — похилені з баґнетом в сильній долоні з окликом »за нашого Цїсаря« впадають як вихор на неприятеля не зважаючи на кулї і перешкоди — відносять славну побіду. Где дрова рубають, там тріски падуть. Без трупів нема війни. З битви той вернеся живий, що уперто з відвагою і аж до кінця бє ся. Цофнути ся, то смерть очевиста. Бий ся затято і з розпачею аж до кінця, тогди виграєш; коли сильно, зломивєсь баґнет бий кольбою, розбивєсь кольбу, бий кулаками, не можна, гризи зубами, а не дай ся аж до смерти. Атакує вас кінниця, постав люди фронтом до ней, припусти ю на 500 кроків і комендеруй спокійно: »коням під ноги An — Feuer!«. Зістанете дальше спокійними і уважними, то жадна кавалєрия не буде в станi до вас зближити ся.

5. БОЯЗНЬ.

Відважний жовнір не боїть ся нічого, противно боязливий трясе ся від страху. В трясучих руках тримає оружє (ґвер) як той трусливий заяць — радби сховати

ся в рові, не зважаючи на тоє, що боязливих жовнярів найбільше гине у війні. Він не іде мордувати неприятеля, але іде виконати розказ свого вожда. Зверни око на неприятеля, ухо на коменданта, май в серцю запал, а не маєш ворога, котрого бись не знищив. Кто о житє своє не дбає є страшним для всїх ворогів.

6. ГОНОР.

Гонор жовніра, то відличне поведенє єго. Гонор не позваляє допустити ся до нїякого злочину. Брехня, клевета, є то пониженє себе в очах других. Коли маєш мундур на собі, то віддаєш честь свому полку. Заскочить тебе трех, заколи баґнетом котрий тобі найблизше, другого застріль, а і третому не дай утечи. Той тілько буває битим, кто ся боїт ; відважного Пан Біг стереже.

7. КРАДІЖ.

Якаж то оскорбляюча нечесть для жовніра. Крадежею бридить ся кождий честний чоловік. За поповнену крадіж чекає єго кара тут і на другім сьвітї — будь затим честним, а кождий тебе шанувати буде.

8. ПОЧУТЄ ОБОВЯЗКУ.

Почутє обовязку повинно бути видне у кождого. Хто почуває ся до обовязку, той є прикладним і уцтивим. Наше сумлїнє наказує нам, щобисьмо обовязкі наші сповняли точно і трудолюбиво. Нападеш ти неприятеля несподївано, бий без намислу і не дай єму опамятати ся. Зух той, хто перший крикне »гура« ! Лежиш в рові, крикнут **»vorwärts«** підскоч як спружина і рушай наперед, бо ту ходить о твого Цїсаря і Пана, о сьвяту віру католическу, о гонор армії і вітчини, о тебе самого, о твоїх родичів, о жінку і дїти, котрих боронити є твоєю сьвятою повинностию. Впаде швармфірер, вступи на єго місце і провадь ти шварм дальше і покажи людям через власне захованє, що мають дальше робити. Не знаєш в хвилї небезпеченьства що на разї робити, споглянь на офіцерів, а єсли їх вже нема, то будуть шаржі, або такі, через котрих захованє ся назад відваги набереш. Тримай ся купи, не зіставай в заді, до штурму ударяйте всї разом. В Бозї наша надія ; від него поміч. Він нас в битві провадити буде. В імени Бога бити ся будемо аж до смерти і виграєм.

9. ПОВЕДЕНЄ ТОВАРИСКЕ.

Поведенє товариске (камерадске) повинно бути між товаришами правдиве, отверте, щире, а не облудне. Не дбай о себе, думай о камратах, тогди они о тебе дбати будуть, бо »рука руку миє«, а »нога ногу вспирає«. Сам гинь, а камрата ратуй, тогди і тобі нічо ся не стане. Зіставєсь шаржов, тримай люди моцною рукою в порядку і послушеньстві, провадь їх в битві зручно і будь їм взором мужества і витревалости. Так шаржа як і кождий жовнір мусить свою службу добре уміти, бо в битві треба бути майстром, а не фушером.

10. ЦІСАРСКЕ ПОЗДОРОВЛЕНЄ.

Входячи до цимбри повининесь по відсалютованю воскликнути »най жиє наш Пан Цісар! Слава Богу — слава Єму і вам«.

11. ТВЕРЕЗІСТЬ і ПІЯНЬСТВО.

Тверезість є то оздоба жовніра — піяньство є то річ погана — котрим то налогом бридить ся кождий, противно тверезість вивизшає чоловіка. Всі злочини які подибаєм походять по більшій части з піяньства. Уникай затим всяких нагод,

ґде піяньство ся відбуває, бо то понижає чоловіка.

12. ЧИСТІСТЬ ТЇЛА і ДУШІ.

Чистість душі є тогди єсли чоловік має спокійне сумлінє що нікому нич злого не зробив. Ніхто на него не нарікає. Чистість тїла — єсли тоє тїло робить ся чистим через завшу купіль. Кождий повинен дивитись щоби груди, уші, рукі і ноги були завсїгди чисті. Полоканє зубів і ями уст (рота) є дуже конечне.

13. ЧИСТІСТЬ ОКОЛО СЕБЕ.

Коли входиш до цимбри витирай чоботи з пороху болота і сьнігу. Твою полицю утримуй чисто — мундур в порядку — торнїстру після припису — оружє повинно бути по вправах завше очищене і оливою помащене. Ґвер, муніция і обувє най тобі будуть Тройцею сьвятою, о котрой подумати маєш встаючи і лягаючи.

14. ТЕРПЕЛИВІСТЬ.

»Хто терпен той спасен« — є то стара пословиця. Хто терпеливо зносить свої обовязки, той заслужить у Бога і у своїх для себе поважанє. На війні часто не доїш і не доспиш і змучиш ся до упа-

лого; від того є війна. Тобі тяжко, а неприятеливи єще гірше. Для того не трать охоти. Побєш ворога, відразу буде тобі ліпше, а єму гірше. Не завше удасть ся неприятеля за першим разом побити; длятого іди по раз дригий і третий і більше, аж ся добєш своєго.

15. ТОЧНІСТЬ.

Точний жовнір не відкладає своєї праці, котру має зробити днесь на завтра, але зробить єю зараз, маючи тоє вдоволенє, що зробив свій обовязок без принуки другого — без жадного примусу. Підчас маршу місця свого не опускай, затримаєш ся мінуту, то зіставєсь в заді 115 кроків. Машеруй весело і в порядку, а зайдеш где потреба. Прийшовєсь до льоґру, відпочивай, спи спокійно; але єсли поставять тебе на варті, то стережи ся сну, стій уважно і не засипляй, хоть бись навіть кількана йцять миль перемашеровав.

16. ГОРДІСТЬ.

Не того чоловіка поважають, котрий є гордим, але того котрий є мудрим.

17. СМИРНІСТЬ.

Хто смирний, той пристає на тим що має, бо суть люде що і того не мають.

18. НАБОЖЕНЬСТВО.

В церкві заховуй ся прикладно і честно. Воздвигни свою душу до Бога і проси о благодать для Цїсаря і Єго високого Дому, для своєї рідні і своїх приложених.

19. ОЩАДНІСТЬ.

Хто щадить той має — а хто не шанує гроша, той завидує другим і є марнотравником. Ощадному чоловікови і біда нїчо не зробить.

20. СКУПСТВО.

І скупим для себе не треба бути — бо замість що ти маєш хіснувати — хіснувати будуть чужі люде, а з тебе сьміяти ся.

21. ШКОЛА.

І до послїдної хвилї житя чоловік учиться — а єсли тримають з тобою твої приложені школу, то слухай уважно щобись все добре зрозумів і сповняй всї твої задачі точно і пильно.

22. ПРОХІД.

На проході заховуй ся честно і прилично, щоби кождий казав що ти порядний і честний жовнір. Цивільним не докучай ; они вас прецїнь годують і поють — а зрештою жовнір не розбійник.

23. СТРИЖЕНЄ і ГОЛЕНЄ.

Стриже ся волос раз на дві неділї — а голить ся раз в тиждни.

24. ЗЛИЙ ПРИМІР.

Яко жовнірови до жадних товариств тобі належати не вільно анї сходити ся з такими людьми, котрі виступають против суспільному порядкови — бо за то є строга кара.

25 ЧИТАНЄ ЗАКАЗ. ҐАЗЕТ і КНИЖОК.

Жадних ґазет анї книжок псуючих нарід не вільно тобі читати анї о них говорити анї людей злої волї похваляти, анї твоїх товаришів до злого намавляти.

Гимн народний.

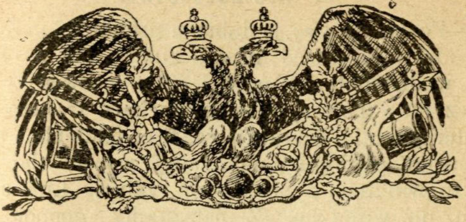
Боже буди покровитель
Цїсарю, Єго краям !
Кріпкий вірою правитель
Мудро най проводить нам !
Прадїдну Єго корону
Боронім від ворога !
Тїсно із Габсбурґів троном
Сплелась Австриї судьба !

Честно, вірно, право, щиро,
Довжність, правду бережім,
А в потребі з кріпков віров,
Бодрим духом в бій ідїм !
Памятні на воинів славу,
Що красить їх хоругов,
За Цїсаря, за державу
Жертвуймо майно і кров.

Що народа склали руки,
Воинів меч най стереже,
Сьвітло правди і науки
Темноту най розжене !

Щедро най на край спливає
Щастє разом з славою,
Миром сонце най сияє
На щасливу Австрию !

Разом кріпко ся держім ;
Згодом сильний буде люд ;
Разом сили сполучім :
Двигнем і найтяжший труд,
Згідні, єдні в спільній справі,
Ціль най буде нам одна :
Щасть Цїсарю, щасть державі
В вік постоїть Австрия !

1. Wirništ.

Wir w Boha, czty Cisarja, szanuj pryłożenych i luby kamratiw, a dobre ty bude pry wojsku. Naszomu Najjasnijszomu Cisarewy i Jeho Najdostojnijszomu Dworowy prysiahawjeś wirništ, chorobrišt w deń i w noczy na suszy i morju — bud zatym wirnym tak jak dla swoich rodyczіw, a ne obłudnym synom.

2. Karništ.

Wykonanie obowiazkiw to karništ, kotra perejszowszy kišt i krow awstryjskoho żownira, dokazuje czudes chorobrosty. Dobroho żownira zaochoczuwaty ne treba szczoby pryhadowaty jemu jeho obowiazok — win ślipo wykonuje wśi rozkazy swoho pryłożenoho. Prysiahłeś wirništ i posłuszeństwo, prysiahłeś byty sia mużno z neprijatełem, dotrymaj szczoś prysiahł, bo inaksze tebe Pan Boh skaraje i zhynesz.

3 Posłuszeństwo.

Posłuszeństwo je dobroju prykmetoju. Żownir ide w bij sered hradu kul — ide w ohoń i w wodu chotiajby maw i żytje poświatyty za witczynu. Towarysz maje słuchaty frajtera — frajter kaprala, kapral firera, firer feldfebla i t d. Na wojni pardonu nema, zabyj woroha, bo jak ni, to win tebe z pewnostiju zabje. Lipsze ty jeho, niż win tebe. Z patronamy gospodaruj jak skupec z grejcarom; ne wystril ani odnoho bez rozkazu — a za rozkazom tilko tohdy jak znajesz z pewnostiju, szczo trafysz; ne majesz toho perekonania, bud tycho, a czym bilsze nepryjatel strilaje, tym borsze brakne jemu patroniw, a tohdy ty panom nad nym. W bytwi patrony trudno donesty, dlatoho ne strilaj naporożno z daleka, bo ne trafysz i patrony marnujesz; pidojdy błyzsze, strilaj ridko, ałe trafiaj zawsze; perestań sejczas strilaty, jesły każut. Rannym i zabytym patrony widbery i woźmy do sebe.

4. Chorobrist.

Korotka komanda do ataku — pered namy ciłyj lis bagnetiw — z boku rjady bateryj kanonierskych — swyst kul, hromy armat zahłuszajut zojk konajuszczych, a tut czuty „na pered" („vorwärts"). I dywyś! jak ohnem zabłysły oczy naszych wirnych żowniariw —

pochyłeni z bagnetom w sylnij dołoni z okłykom „za naszoho Cisarja“ wpadajut jak wychor na nepryjatela ne zważajuczy na kuli i pereszkody — widnosiat sławnu pobidu. Hde drowa rubajut, tam trisky padut. Bez trupiw nema wojny. Z bytwy toj wernesia żywyj, szczo uperto z widwahoju i aż do kincia bjet sia. Cofnuty sia, to smert oczewysta. Byj sia zatiato i z rozpaczeju aż do kincia, tohdy wyhrajesz; koły sylno, złomywjeś bagnet byj kolboju. rozbywjeś kolbu, byj kułakamy, nemożna, hryzy zubamy, a ne dajsia aż do smerty. Atakuje was kinnycia, postaw ludy frontom do nej, prypusty ju na 500 krokiw i komenderuj spokijno: „koniam pid nohy An — Feuer!“ Zostanete dalsze spokijnymy i uważnymy, to żadna kawaleria ne bude w stani do was zbłyżyty sia.

5. Bojaźń.

Widważnyj żownir ne bojit sia niczoho. Protywno bojazływyj trjase sia wid strachu. W trjasuczych rukach trymaje orużje (gwer) jak toj trusływyj zajać — radby schowaty sia w rowi, ne zważajuczy na toje, szczo bojazływych żowniariw najbilsze hyne u wijni. Win ne ide morduwaty nepryjatela, ałe ide wykonaty rozkaz swoho wożda. Zwerny oko na nepryjatela, ucho na komendanta, maj w serciu zapał, a ne majesz woroha, kotorohobyś ne

znyszczyw. Kto o żytje swoje ne dbaje, jest strasznym dla wsich worohiw.

6. Honor.

Honor żownira, to widłyczne powedenie jeho. Honor ne pozwalaje dopustyty sia do nijakoho złoczynu. Brechnia, kłeweta, je to ponyżenie sebe w oczach druhych. Koły majesz mundur na sobi, to widdajesz cześt swomu połku. Zaskoczyt tebe trech, zakoły bagnetom, kotryj tobi najbłyższe, druhoho zastril, a i tretomu ne daj uteczy. Toj tylko buwajet bytym, kto sia boit; widważnoho Pan Boh stereże.

7. Kradiż.

Jakaż to oskorbliajucza necześt dla żownira. Kradeżeju brydyt sia kożdyj czestnyj czołowik. Za popownenu kradiż czekaje jeho kara tut i na druhim świti — bud zatym czestnym, a kożdyj tebe szanuwaty bude.

8. Poczutje obowiazku.

Poczutje obowiazku powynno buty wydne u kożdoho. Chto poczuwaje sia do obowiazku, toj je prykładnym i uctywym. Nasze sumlinje nakazuje nam szczobyśmo obowiazki naszi spowniały toczno i trudolubywo. Napadesz ty nepryjatela nespodiwano, byj bez namysłu i ne daj jemu opamiatatysia. Zuch toj, kto perszij

krykne „hura“ ! Łeżysz w rowi. kryknut „vorwärts“ pidskocz jak sprużyna i ruszaj napered, bo tu chodyt o twoho Cisarja i Pana, o światu wiru katołyczesku, o honor armii i otczyny, o tebe samoho, o twoich rodycziw, o żinku i dity, kotrych boronyty jest twojeju światoju powynnosteju. Wpade szwarmfirer, wstupy na jeho misce i prowad ty szwarm dali i pokażý ludiam czerez własne zachowanie, sczo majut dalsze robyty. Ne znajesz w chwyli nebezpeczeństwa szczo na razi robyty, spohlań na oficeriw, a jesły ich wże nema, to budut szarżi, abo taki, czerez kotrych zachowanie sia nazad widwahy naberesz. Trymaj sia kupy, ne zostawaj w zadi, do szturmu udarjajte wsi razom. W Bozi nasza nadija; wid Neho pomocz. Win nas w bytwi prowadyty bude. W imeny Boha byty sia budemo aż do smerty i wyhrajem.

9. Powedenje towaryske.

Powedenje towaryske (kameradske) powynno buty miż towaryszamy prawdywe, otwerte, szczyre, a ne obłudne. Ne dbaj o sebe, dumaj o kamratach, tohdy ony o tebe dbaty budut, bo „ruka ruku myje“, a „noha nohu wspyraje“. Sam hyń, a kamrata ratuj, tohdy i tobi nycz sia ne stane. Zistawjeś szarżow trymaj ludy mocnoju rukoju w poriadku i posłuszeństwi, prowad ich w bytwi zruczno i bud

im wzorom mużestwa i wytrewałosty. Tak szarża jak i koždyj žownir musyt swoju službu dobre umity, bo w bytwi potreba buty majstrom, a ne fuszerom.

10. Cisarske pozdorowłenje.

Wchodiaczy do cymbry powynyneś po widsalutowaniu wosklyknuty „naj žyje nasz Pan Cisar! Sława Bohu — sława Jemu i wam".

11. Twerezišt i pijaństwo.

Twerezist je to ozdoba žownira — pijaństwo je to ricz pohana — kotrym to nałohom brydyt sia koždyj, protywno twerezišt wywyžszaje czołowika. Wsi złoczyny jaki podybajem pochodiat po bilszij czasty z pijaństwa. Unykaj zatym wsiakych nahod, hde pijaństwo sia widbuwaje, bo to ponyžaje czołowika.

12. Czystišt tiła i duszi.

Czystišt duszi je tohdy jesły czołowik maje spokijne sumlinje szczo nikomu nycz złoho ne zrobyw. Nychto na neho ne narikaje. Czystist tiła — jesły toje tiło robyt sia czystym czerez zawszu kupil. Koždyj powynen dywytyś, szczoby hrudy, uszy ruki i nohy buły zawsihdy czysti.

Połokanje zubiw i jamy ust (rota) je duże koneczne.

13. Czystist około sebe.

Koły wchodysz do cymbry wytyraj czoboty z porochu bołota i śnihu. Twoju połyciu utrymuj czysto — mundur w poriadku — tornistru pisla prypysu — orużje powynno buty po wprawach zawsze oczyszczene i oływoju pomaszczene. Gwer, municia i obuwie naj tobi budut Trojceju światoju, o kotroj podumaty majesz wstajuczy i lahajuczy.

14. Terpeływiśt.

„Kto terpen toj spasen“ — je to stara posłowycia. Kto terpeływo znosyt swoi obowiazki, toj zasłużyt u Boha i u swoich dla sebe poważanje. Na wojni czasto ne dojisz i ne dospysz i zmuczysz sia do upałoho; wid toho jest wojna. Tobi tiażko, a neprijatełewy jeszcze hirsze. Dla toho ne trat ochoty. Pobjesz woroha, widrazu bude tobi lipsze, a jemu hirsze. Ne zawsze udast sia nepryjatela za perszym razom pobyty; dla toho idy po raz druhij i tretyj i bilsze, aż sia dobjesz swojeho.

15. Toczniśt.

Tocznyj żownir ne widkładaje swojei praći, kotru maje zrobyty dneś na zawtra, ałe zrobyt

jeju zaraz majuczy toje wdowołenje, szczo zrobyw swij obowiazok bez prynuki druhoho — bez żadnoho prymusu. Pidczas marszu miscia swoho ne opuskaj, zatrymajesz sia minutu, to zistawjeś w zadi 115 krokiw. Maszeruj weseło i w porjadku, a zajdesz hde potreba. Pryjszowjeś do logru, widpoczywaj, spy spokijno; ałe jesły postawiat tebe na warti, to stereżysia snu, stij uważno i ne zasyplaj, chot byś nawit kilkanajciat myl peremaszerował.

16. Hordiśt.

Ne toho czołowika poważajut kotryj je hordym, ałe toho kotryj je mudrym.

17. Smyrniśt.

Kto smyrnyj toj prystaje na tym szczo maje, bo sut ludy szczo i toho ne majut.

18. Nabożeństwo.

W cerkwi zachowuj sia prykładno i czestno. Wozdwyhny swoju duszu do Boha i prosy o błahodat dla Cisarja i Jeho wysokoho Domu, dla swojei ridni i swoich pryłożenych.

19. Oszczadniśt.

Kto szczadyt toj maje — a kto ne szanuje hrosza toj zawyduje druhym i je marnotraw-

nykom. Oszczadnomu czołowikowy i bida nycz ne zrobyt.

20. Skupstwo.

I skupym dla sebe ne treba buty — bo zamist szczo ty majesz chisnuwaty — chisnuwaty budut czużi ludy, a z tebe śmijatyś.

21. Szkoła.

I do poślidnoi chwyli żytja czołowik uczytsia — a jesły trymajut z toboju twoji pryłożoni szkołu, to słuchaj uważno szczobyś wse dobre zrozumiw i spowniaj wsi twoi zadaczi toczno i pylno.

22. Prochid.

Na prochodi zachowuj sia czestno i pryłyczno, sczoby każdyj kazaw szczo ty porjadnyj i czestnyj żownir. Cywilnym ne dokuczaj ; ony was predciń hodujut i pojut — a zresztoju żownir ne rozbijnyk.

23. Stryżenje i hołenje.

Stryże sia wołos raz na dwi nedili — a hołytsia raz w tyżdny.

24. Złyj prymir.

Jako żownirowy do żadnych towarystw tobi nałeżaty ne wilno ani schodyty sia z takymy ludmy, kotri wystupajut protyw suspilnomu porjadkowy — bo za to je stroha kara.

25. Czytanie zakazanych gazet i knyżok.

Żadnych gazet ani knyżok psujuczych narid ne wilno tobi czytaty ani o nych howoryty ani ludej złoji woli pochwalaty, ani twoich towarysziw do złoho namawlaty.

Hymn narodnyj.

Boże budy pokrowytel
Cisarju, Jeho krajam!
Kripkyj wiroju prawytel
Mudro naj prowodyt nam!
Pradidnu Jeho koronu
Boronim wid woroha!
Tisno iz Habsburgiw tronom
Spłełaś Awstryi sudba!

Czestno, wirno, prawo, szczyro,
Dowżniśt, prawdu, bereżim,
A w potrebi z kripkow wirow,
Bodrym duchom w bij idim!
Pamiatni na woiniw sławu,
Szczo krasyt ich choruhow,
Za Cisarja, za derżawu,
Żertwujmo majno i krow.

Szczo naroda skłały ruky,
Woiniw mecz naj stereże,
Switło prawdy i nauky
Temnotu naj rozżene!

Szczedro naj na kraj spływaje
Szczastje razom z sławoju,
Myrom sonce naj sijaje
Na szczasływu Awstryju!

Razom kripko sia derżim;
Zhodom sylnyj bude lud;
Razom syły społuczim:
Dwyhnem i najtiaższij trud,
Zhidni, jedni w spilnij sprawi,
Cil naj bude nam odna:
Szczast Cisarju, szczast derżawi
W wik postoit Awstryja!